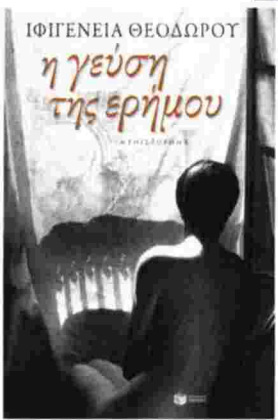

βιβλίο

ΤΙΝΑ ΠΑΝΩΡΙΟΥ • tpanoriou@ert.gr

συνέντευξη

Ιφιγένεια Θεοδώρου

Η γεύση της ερήμου

Το 1853, η εκκεντρική Αγγλίδα Τζέιν Ντίγκμπι, απογοητευμένη από θυελλώδεις έρωτες και τρία διαζύγια, ταξιδεύει στη Μέση Ανατολή κατά τα πρότυπα των Ευρωπαίων περιηγητών του 19ου αιώνα. Καθ' οδόν προς την Παλμύρα, ερωτεύεται τον ασείκη Ελ Μεζράμπι, τον συνοδό-μεταφραστή της, μπειται στη νομαδική ζωή των Βεδουίνων και μένοντας μαζί του γίνεται το σύμβολο του αντικομφορμισμού στην εποχή της. Στα χνάρια της Τζέιν Ντίγκμπι, σ' ένα ταξίδι αναβάπσης και διαφυγής από τα προβλήματα που κατακλύζουν την Αθήνα του 2010, αναζητείται και η Τζένη Ράλλη ένα αλλιώτικο ξεκίνημα. Στη Δαμασκό γνωρίζει τον Ρωμανό Καφαντάρη, ο οποίος της αποκαλύπτει τη σύγχρονη τοιογραφία της χώρας, αλλά και την αέναη σύγκρουση που μαίνεται στη δικασμένη ψυχή του. Ο Ρωμανός και η Τζένη θα βρεθούν αντιμέτωποι με τις κάννες των όπλων, το τέρας ενός εμφύλιου πολέμου, αλλά και την αλήθεια που τους αποκαλύπτει ένα άγνωστο παρελθόν. Πόσο έτοιμοι είναι να αρπάξουν αυτήν τη δεύτερη ευκαιρία που τους παρουσιάζεται, να διακινδυνεύσουν να αναστρέψουν την καθημερινότητά τους κερδίζοντας την αρμονία που τόσο αναζητούν;

Η Ιφιγένεια Θεοδώρου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Γαλλική Φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Ασχολείται με τη βιβλιοδεσία Τέχνης και είναι μέλος της ΑΡΑ. Το 1997 κυκλοφόρησε η συλλογή διηγημάτων της με τίτλο *Χρυσός, λιβάνι και Σμύρνη*. Ακολούθησαν τα βιβλία *Μελέκ θα πει άγγελος*, το οποίο ήταν υποψήφιο για το βραβείο μυθιστορήματος του περιοδικού "Διαβάζω", και *Γλώσσα από μάρμαρο*.

Εκδόσεις Πατάκη. Σελ. 345

Ανάμεσα σε δύο πολιτισμούς και δύο κόσμους

Αγαπήσατε τη Συρία, γι' αυτό και η ιστορία σας διαδραματίζεται στη μαστιζόμενη χώρα.

Έζησα στη Συρία από το 2007 μέχρι το 2010. Εντυπωσιάστηκα από το πλούσιο ιστορικό παρελθόν της, που διασταυρώνεται με το δικό μας, αφού υπάρχουν άπειρα σημάδια των Ελληνιστικών και Βυζαντινών χρόνων. Πάντα ο τόπος όπου ζω με προκαλεί, αναζητώ τρόπους για να τον αναδείξω, να μιλήσω γι' αυτόν... Με πρόσχημα λοιπόν έναν έρωτα που αναβιώνει ανάμεσα σε δύο παλιούς συμμαθητές επιχειρώ ένα οδοιπορικό στη Μέση Ανατολή, κατά τη διάρκεια του οποίου οι χαρακτήρες του βιβλίου αναζητούν να λύσουν το κουβάρι των διαπροσωπικών τους σχέσεων. Θα αντιμετωπίσουν, όμως, τον εμφύλιο πόλεμο που μαστίζει την περιοχή και απρόσμενα θα χρειαστεί να αποφασίσουν αν θα αρπάξουν τη δεύτερη ευκαιρία που τους προσφέρεται. Όλοι έχουμε βρεθεί μπροστά σ' αυτό το δίλημμα, είμαστε όμως έτοιμοι να γκρεμίσουμε τον βράχο της ρουτίνας μας;

Είστε παντρεμένη με Έλληνα διπλωμάτη...

Για μένα το ταξίδι είναι τρόπος ζωής, αλλά δεν επιλέγω ποτέ τον τόπο παραμονής μου. Η οικογένειά μου προσαρμόζεται κι εγώ -μια εσαεί εθελόντρια- προσπαθώ να αντεπεξέλθω στις υποχρεώσεις μου, σήμερα με λιγότερα μέσα, να σταθώ αξιοπρεπώς προβάλλοντας τον πολιτισμό και τις αξίες μας, στηρίζοντας τις θέσεις της Ελλάδας, τις προσπάθειές της για ανάκαμψη. Ζώντας χρόνια εκτός Ελλάδας, νιώθω τους ανθρώπους που είναι "δικασμένοι" ανάμεσα σε δύο πατρίδες και σε δύο γλώσσες. Στο βιβλίο, ο εσωτερικός αυτός διχασμός οδηγεί τους ήρωες σ' ένα συνεχές κινητή της ταυτότητάς τους, ενώ συγχρόνως πλαταίνει τους ορίζοντες και πλουτίζει την προσωπικότητά τους. Το να κατάγεσαι από μια χώρα και να ζεις σε μια άλλη είναι χαρακτηριστικό χιλιάδων συνανθρώπων μας. Η συνύπαρξη δύο πολιτισμών είναι ευλογία και όπλο για την κατανόηση των άλλων και τη συμβίωση μαζί τους.

Η Μέση Ανατολή πάντα ήταν ένα καζάνι που έβραζε...

Πράγματι, διότι αποτελούσε κόμβο για οικονομικά συμφέροντα και χώρο κοινωνικών φαινομένων. Δυστυχώς σήμερα, παρακολουθούμε τις καταστροφικές συνέπειες κάθε σύγκρουσης πάνω στις ζωές των απλών ανθρώπων. Ξεριζωμός, οικονομική δυσπραγία, φτώχεια και φόβος... Ο φόβος του θανάτου εκεί, ο φόβος για το μέλλον εδώ. Στην Ελλάδα ο μέσος άνθρωπος στέκεται αδύναμος μπροστά σ' αυτό που του συμβαίνει. Τώρα, κρινόμαστε ως χώρα, ως έθνος, και δυσκολευόμαστε να το διαχειριστούμε ως σύνολο.

Οι ήρωες στα βιβλία σας...

...ερωτεύονται με πάθος και απογοιτεύονται. Όμως έρωτας δεν είναι μόνο το πάθος που μας απογειώνει και μας στέλνει μετά στα Τάρταρα. Ο έρωτας είναι η δύναμή μας, ο τρόπος να βλέπουμε τα πάντα γύρω μας σαν να είναι καινούργια, κι εμείς έτοιμοι να τα κατακτήσουμε. Είναι η ανάγκη για δημιουργία, η ανάγκη για προσφορά, οτιδήποτε θα μας προσφέρει χαρά.

Η γεύση της ερήμου είναι ένα ταξίδι δύο ερωτευμένων...

...σ' έναν τόπο που πλημμυρίζει από ιστορία, για κάποιους άλλους ένα ταξίδι όπου θα συναντήσουν έναν καινούργιο έρωτα, αλλά και ένα παρελθόν που δεν είναι αθώο.